

JO MURRAY

ΕΝΟΧΟΣ Ή ΟΧΙ; ΕΣΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙΣ.

ΑΝΑΤΟΜΙΑ *ενός* ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΘΡΙΛΕΡ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΙΣΗΣ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1

Λέιλα

Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2024

126 ημέρες πριν από τη δίκη

Το πάρτι είχε ήδη ξεκινήσει όταν επέστρεψα στην έδρα. Πάρτι είπα, ε; Νομίζω πως το «πένθιμη μάζωξη» θα ήταν πιο ακριβής περιγραφή, κρίνοντας από τις περιστάσεις των τελευταίων εβδομήντα δύο ωρών. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν το ακύρωσε. Από την άλλη, είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα των δικηγόρων να σμίγουν εν ώρα κρίσης.

Πέραν αυτού, ο Τσέστερ Βέρνον δεν είχε την παραμικρή όρεξη να στερηθεί ένα ποτηράκι αλκοόλ μόνο και μόνο επειδή δολοφονήθηκε ένας δικαστής του Ανώτατου Ποινικού Δικαστηρίου.

Ο ήχος των χαμηλόφωνων συζητήσεων ξεχύνεται από την αίθουσα της έδρας μέχρι τον διάδρομο. Χάρη στον Τσέστερ –τον υπέροχο, άκρως εκκεντρικό επικεφαλής του

γραφείου μας-, έχουμε γίνει γνωστοί για τα διονυσιακά μας πάρτι. Στο παρελθόν, η κάθε μέρα από μόνη της ήταν δικαιολογία για να πιούμε. Σήμερα, ωστόσο, είναι τα πεντηκοστά ένατα γενέθλιά του. Η απουσία από τον εορτασμό θα ήταν συνώνυμη της επαγγελματικής αυτοκτονίας, και ο Τσέστερ δεν είναι κάποιος που θέλεις για εχθρό. Παρόλο που, τεχνικά μιλώντας, δεν είναι το «αφεντικό» μας –αφού οι δικηγόροι είναι αυτοαπασχολούμενοι-, είναι ο εκλεγμένος άρχων μας. Ο λόγος του είναι νόμος. Και κάθε νομική έδρα έχει τον Τσέστερ της.

Ο όρος «έδρα» δεν είναι τίποτα παραπάνω από έναν εξεζητημένο όρο για τις λέξεις «δικηγορικό γραφείο», τις οποίες απαγορεύεται να χρησιμοποιείς. Είναι άλλο ένα κομμάτι της παράδοσης που κουβαλάει αυτή η δουλειά. Κάποτε έκανα το λάθος να αποκαλέσω τον χώρο γραφείο, όταν ήμουν ακόμη ασκούμενη, και το μετάνιωσα πικρά. Από τότε δεν ξανάκανα το ίδιο λάθος.

Τρυπώνω σε μία από τις αίθουσες συσκέψεων. Δηλαδή, όσο πιο γρήγορα *μπορεί* κανείς να τρυπώσει ενώ πίσω του σέρνει μια βαλίτσα με ρόδες η οποία περιέχει περούκα, τήβεννο και ένα σωρό βαριά βιβλία. Παρόλο που έχουν περάσει χρόνια, ακόμη χτυπάει πάνω σε καρέκλες, τραπέζια και, σε μια ιδιαίτερα ατυχή περίπτωση, σε μια προβολή προφυλακτικών σε σουπερμάρκετ.

«Λέιλα!»

Χώνω το κεφάλι μου στο άνοιγμα της πόρτας και βλέπω τον Τσέστερ να μου κάνει νόημα να πάω στο καθιστικό με το ύφος νονού της νύχτας ο οποίος καλεί έναν σερβιτόρο. Χριστέ μου, είναι ανάγκη απόψε; Απαγορεύεται να

φύγω προτού κατεβάσω τουλάχιστον τρία ποτήρια κρασί. Τα ξανθά μαλλιά μου κρέμονται αχτένιστα και μουσκεμένα από τη βροχή πάνω στην πλάτη μου. Έπειτα από πέντε ώρες κάτω από μια περούκα από αλογότριχες, δεν θα έλεγα ότι βρίσκονται στη βέλτιστη κατάσταση. Το τελευταίο που θέλω είναι να εμφανιστώ μπροστά σε ορισμένους από τους σημαντικότερους ανθρώπους στον νομικό χώρο με το μαλλί του άστεγου χίπη.

«Δώσε μου πέντε λεπτά, Τσέστερ!» φωνάζω, εξαγριωμένα περισσότερο με τον εαυτό μου. Έπρεπε να είχα επιστρέψει απευθείας σπίτι.

Με το που κλείνω την πόρτα, κάποιος την ανοίγει ξανά διάπλατα. Από τον τρόπο που την άνοιξε, καταλαβαίνω πως στο κατώφλι στέκεται ο Τζιμ, ο αρχιγραμματέας μας. Πάντα βιαστικός, σαν να έχει ραντεβού. Ο Τζιμ τρέχει τουλάχιστον τέσσερις μαραθώνιους τον χρόνο και κοντοζυγώνει τα εξήντα, παρ' όλα αυτά φαίνεται νεότερος επειδή τρώει μονάχα φρούτα και λευκό κρέας – και δεν χορταίνει να μιλάει για τις συνήθειές του.

«Σε περίμενα να επιστρέψεις. Έρχεσαι;» ρωτάει και δείχνει προς το καθιστικό. Στο χέρι του κρατάει έναν λεπτό φάκελο, τον οποίο περικλείει μια ροζ ταινία.

Ο Τζιμ είναι υπεύθυνος για την ανάληψη υποθέσεων και τη διανομή τους σε δικηγόρους που θεωρεί καταλληλότερους για την καθεμία. Η διατήρηση καλών σχέσεων με τη γραμματεία είναι ζωτικής σημασίας αν θέλουμε μια υγιή, μακρόχρονη καριέρα. Ευτυχώς, εγώ τα πάω υπέροχα με τη δική μας.

«Δεν έχω όρεξη» του λέω. Έπειτα από μια κουραστική

ημέρα στο δικαστήριο, όπου υπερασπίστηκα έναν άνθρωπο που κατηγορείται για τη σεξουαλική κακοποίηση της κόρης του, έχω έναν δολοφονικό πονοκέφαλο.

«Μπράβο σου για σήμερα». Χαμογελάει επειδή ξέρει πως κατάφερα να αθώσω τον πελάτη μου. «Έπρεπε να ακούσεις πώς σε παίνευε στον νομικό του σύμβουλο».

«Αλήθεια;»

«Είπε ότι κρεμόταν σαν υπνωτισμένος απ' τα χείλη σου».

«Σαν υπνωτισμένος;» επαναλαμβάνω ικανοποιημένη. «Πρώτη φορά το ακούω αυτό».

Ο Τζιμ ξέρει πόσο με ενθουσιάζουν τα λόγια του. Δυσκολεύτηκα πολύ να κάνω όνομα στον χώρο.

«Και...» λέει, κάνοντας μια δραματική παύση και γέροντας προς στα δρύινα ράφια της βιβλιοθήκης που καλύπτουν τον τοίχο, «το όνομά σου θα αναφερθεί στη Νομική Επιθεώρηση».

«Θεέ μου, κάνεις πλάκα, έτσι;» τσιρίζω, προτού ανακτήσω και πάλι τον έλεγχο.

Ο Τζιμ είναι τρισευτυχισμένος όταν κάποιος από τους δικηγόρους του τρυπώνει στις σελίδες της Νομικής Επιθεώρησης. Πρόκειται για έναν επαγγελματικό οδηγό που απευθύνεται σε πελάτες και αξιολογεί τις νομικές έδρες. Αν εντυπωσιάσεις τους σωστούς ανθρώπους, ίσως σου χαρίσουν μια ατάκα η οποία θα απογειώσει την καριέρα σου. Στα τριάντα έξι μου, αυτό είναι κάτι που περίμενα εδώ και καιρό, εάν αναλογιστεί κανείς πως είμαι ποινικολόγος τα τελευταία δεκατρία χρόνια.

«Τι είπε;» ρωτάω επίμονα.

Αφαιρεί έναν ανοιχτό ροζ αυτοκόλλητο σελιδοδείκτη

από τον φάκελο που κρατάει και διαβάζει με τη βοήθεια των γυαλιών που στηρίζονται στην άκρη της μύτης του. Τα κοντοκουρεμένα ασημόχρωμα μαλλιά του πετούν προς κάθε κατεύθυνση.

«Η Λέιλα Ρέινολντς διακρίνεται για το διαισθητικό της ύφος και είναι εξαιρετική στην επικοινωνία με τους ενόρκους. Προσεγγίζει την κάθε υπόθεση με βλέμμα αναλυτικό και διεισδυτικό και διαθέτει ιδιαίτερες ικανότητες στην ερμηνεία των πειστηρίων. Είναι αναμφίβολα ένα ανερχόμενο αστέρι. Σίγουρα θα φτάσει μακριά».

Είναι εξωπραγματικό να ακούω τέτοια λόγια για μένα. Η επαγγελματική αναγνώριση είναι ό,τι πιο σημαντικό και ειδικά όταν πρόκειται για τέτοια λόγια.

«Ποιος με πρότεινε;»

Ξέρει τον λόγο που ρωτάω.

«Δεν έχω ιδέα» απαντάει, παίζοντας με ένα λαστιχάκι από την τσέπη του παντελονιού του.

«Δεν μπορείς να μάθεις;»

«Θα προσπαθήσω, αλλά δεν είναι εγγυημένο το αποτέλεσμα» λέει αυστηρά, με τρόπο που δείχνει πως η συζήτηση σταματάει εδώ. «Είναι φανταστικό νέο, Λέιλα. Γάιδαρο σου χαρίζουν, μην τον κοιτάς στα δόντια. Για φαντάσου τι δουλειές θα πάρεις χάρη σε αυτή την κριτική. Είσαι απίστευτη δικηγόρος – ακούω τα καλύτερα. Προφανώς, κάποιος το αναγνώρισε».

Συνήθως με αποκαλεί δεσποινίς Ρέινολντς. Φυλάει το

Λείλα μονάχα για τις εξαιρετικές περιπτώσεις που μου απευθύνεται με πιο πατρικό τόνο, όχι ότι με πειράζει δηλαδή. Παρόλο που ο Τζιμ είναι γραμματέας, έχω περισσότερα κοινά μαζί του παρά με τους άλλους δικηγόρους. Και οι δύο προερχόμαστε από οικογένειες της εργατικής τάξης γύρω από το Νιούκαστλ. Έχει έντονη τοπική προφορά, όπως κι εγώ. Ανά τα χρόνια με έχουν συμβουλέψει να τη χάσω, αλλά εγώ αρνούμαι. Είμαι περήφανη για την καταγωγή μου και χάρη σε αυτή οι πελάτες και οι ένορκοι ταυτίζονται περισσότερο μαζί μου παρά με τους πιο προνομιούχους συνεργάτες μου.

«Έχεις δίκιο». Του χαμογελάω. «Νιώθω ευγνώμων».

«Τέλος πάντων, σου έχω κάτι. Ήρθε πριν από μία ώρα. Ο πελάτης ήθελε εσένα συγκεκριμένα, κανέναν άλλο».

Μου δίνει τον φάκελο και τον παίρνω.

ΑΝΩΤΑΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΝΙΟΥΚΑΣΤΛ

Στέμμα εναντίον Μίλμαν.

Αυτό είναι το μόνο που αναγράφεται στο εξώφυλλο. Όταν εκπροσωπείς τόσο πολλούς πελάτες όπως εγώ, μπερδεύεις τα ονόματα. Κάποια σου θυμίζουν κάτι, παρ' όλα αυτά δυσκολεύεται να τα συνδυάσεις με κάποιο πρόσωπο. Άλλα σου μένουν αξέχαστα.

Όπως το συγκεκριμένο.

«Θα του ρίξεις μια ματιά ή όχι;» με ρωτάει ο Τζιμ. Σπάζω τη σφραγίδα στην κορδέλα και ανοίγω τον φάκελο. Όταν βλέπω το πλήρες όνομα, ανατριχιάζω.

Και τα δύο ονόματα. Στην ίδια δικογραφία.

Διαβάζω τις οδηγίες από τον νομικό σύμβουλο.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ:

Την Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου 2024, ο ΤΖΑΚ ΜΙΛΜΑΝ φέρεται να δολοφόνησε τον ΑΝΤΟΝ ΣΜΑΪΘ. Κατά την απολογία του τήρησε το δικαίωμα της σιωπής και παρουσιάστηκε τη Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου ενώπιον του Πρωτοδικείου του Ντάραμ για την πρώτη ακροαματική διαδικασία. Η υπόθεση θα παραπεμφθεί στο Ανώτατο Ποινικό Δικαστήριο του Νιούκαστλ και έχει ήδη οριστεί συνήγορος υπεράσπισης για τη συνέχεια της διαδικασίας.

Ελάχιστες λεπτομέρειες υπάρχουν στον φάκελο, όπως θα περίμενε κανείς σε αυτό το στάδιο. Είναι λεπτός, μικρότερος από δέκα σελίδες.

Ο φόνος της Αυτού Εξοχότητος του δικαστή Σμάιθ το βράδυ της Παρασκευής ήταν πραγματικό ηλεκτροσόκ για όλη τη νομική κοινότητα. Τα νέα μαθεύτηκαν το απόγευμα του Σαββάτου, όταν η σύζυγός του ειδοποίησε τους στενούς τους φίλους, και πληροφορίες τέτοιου είδους δεν παραμένουν κρυφές για πολύ καιρό.

Αρχικά, όλοι υπέθεταν πως ο δικαστής βρέθηκε απλά «στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή», αλλά όσο έρχονταν στο φως περισσότερες λεπτομέρειες, τόσο απομακρυνόταν η πιθανότητα αυτή.

«Λέιλα;»

Συνειδητοποιώ ότι έχω μείνει άναυδη να κοιτάζω τη σε-

λίδα και ότι μ' έχει πιάσει ταχυκαρδία. Έχω συνηθίσει την αδρεναλίνη της δουλειάς, αλλά όχι και σε τέτοιο βαθμό.

«Θες να αναλάβω μια δίκη ανθρωποκτονίας;» ρωτάω. Και μόνο που το λέω, αισθάνομαι γελοία. Ντρέπομαι που ξεστομίζω αυτές τις λέξεις. «Δεν γίνεται. Δεν είμαι τόσο έμπειρη. Άσε που δεν έχω αναλάβει ποτέ κάποια υπόθεση ανθρωποκτονίας. Θα πρέπει να σου την επιστρέψω. Δεν την αναλαμβάνω».

«Μη φρικόρεις» λέει ψύχραιμα ο Τζιμ, σαν να μιλούσε σε ένα νήπιο που μόλις κατάλαβε πως έχει καβαλήσει ένα ποδήλατο δίχως τις βοηθητικές του ρόδες.

«Δεν γίνεται να αναλάβω μια υπόθεση ανθρωποκτονίας. Ειδικά αυτή! Τον φόνο ενός δικαστή! Αν κάνω το παραμικρό λάθος, θα φανώ εντελώς ανίκανη. Άσε που δεν υπάρχει ελπίδα να κερδίσω. Γιατί να την αναλάβω εγώ;»

«Επειδή ο Τζακ Μίλμαν ζήτησε εσένα συγκεκριμένα να τον εκπροσωπήσεις. Ξέρεις τι λέει ο κανονισμός, δεσποινίς Ρέινολντς – αν κάποιος πελάτης ζητήσει να τον εκπροσωπήσεις, δεν μπορείς να αρνηθείς, εκτός κι αν δεν έχεις τα προσόντα για να αναλάβεις την υπόθεση. Έχω μιλήσει με τον Τσέστερ και πιστεύει πως είσαι ικανή».

«Αλήθεια;» Παρόλο που σμίγω τα φρύδια μου, από μέσα μου χαίρομαι που ο Τσέστερ πιστεύει ότι μπορώ να τα καταφέρω.

«Καταλαβαίνω τους λόγους που σε κάνουν να ανησυχείς» λέει ο Τζιμ, υιοθετώντας τον «πατρικό» του τόνο. «Η τελευταία φορά που τον εκπροσώπησες ήταν... προβληματική».

Και λίγα λέει. Εκπροσώπησα τον Τζακ Μίλμαν πριν από

πέντε χρόνια, όταν αντιμετώπιζε κατηγορίες για πρόκληση σωματικής βλάβης, και η υπόθεση αυτή με έκανε να αμφιβάλλω για τα πάντα – τον νόμο, το σύστημα, ακόμα και για το αν ήθελα να συνεχίσω σε αυτό τον χώρο.

«Έχεις μεγαλύτερη εμπειρία πλέον» συνεχίζει. «Και σίγουρα έκανες κάτι σωστά για να σε θέλει πάλι. Νόμιζα ότι θα χαιρόσουν. Η υπόθεση έχει ζουμί. Είναι από αυτές που μπορούν να εκτοξεύσουν την καριέρα σου. Διάβασες την κριτική: “Σίγουρα θα φτάσει μακριά”. Ε, μετά από αυτή την υπόθεση, θα γίνεις “μεταξωτή”».

«Μυρίζομαι μπερδέματα» του λέω. «Το νιώθω».

«Επιπλέον, “δεν εμπιστεύεται τους δικηγόρους”, όπως δήλωσε».

«Ναι, το θυμάμαι». Αναστενάζω. «Ποιος είναι ο νομικός του σύμβουλος;»

«Οι Τζέσοπ. Η Νταβίνα μου τηλεφώνησε για να με ενημερώσει το απόγευμα. Δεν έχει αντίρρηση να τον εκπροσωπήσεις».

Αυτό και μόνο μου χτυπάει καμπανάκια.

Οι Τζέσοπ είναι το μεγαλύτερο δικηγορικό γραφείο στο Ντάραμ. Επικεφαλής του είναι το ανδρόγυνο Ντέιβιντ και Νταβίνα Τζέσοπ· παίρνουν τις πιο μεγάλες και αμφιλεγόμενες υποθέσεις και πάντοτε συμβουλεύουν τους πελάτες τους να ασκήσουν το δικαίωμα της σιωπής στην ακροαματική διαδικασία. Αν σε εκπροσωπούν, κάποιο λάκκο έχει η φάβα.

«Μάλιστα. Και ποιος είναι ο εισαγγελέας;»

Προσπαθεί να βρει τις κατάλληλες λέξεις προτού καταλήξει στο «Υπάρχει μία ακόμα λεπτομέρεια που θα ήθελα να αναφέρω».

Ξέρω τι ακριβώς θα μου πει.

«Πες μου ότι μου κάνεις πλάκα, Τζιμ».

Δεν απαντάει. Μορφάζει, για να μου δείξει πόσο λυπάται, αλλά –είμαι εκατό τοις εκατό σίγουρη– γουστάρει το όλο δράμα.

«Τζιμ» του λέω, καθισμένη στην άκρη του γραφείου, καθώς τρίβω απαλά τους κροτάφους μου. «Σε παρακαλώ, πες μου ότι ο Τζούλιαν δεν θα είναι ο εισαγγελέας στην πρώτη υπόθεση ανθρωποκτονίας που αναλαμβάνω. Μου έμαθε όσα γνωρίζω».

Όχι ο Τζούλιαν. Δεν γίνεται να είναι ο Τζούλιαν. Ο επόπτης μου, ο καλύτερος δικηγόρος στην έδρα, αυτός που με εκπαίδευσε, που με καλλιέργησε. Ο εισαγγελέας φόβος και τρόμος στον χώρο.

Και σύζυγός μου.

ΑΝΑΤΟΜΙΑ *ενός* ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

**ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ.
ΕΝΑΣ ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ.
ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΓΕΜΑΤΗ ΨΕΥΤΕΣ.**

Όταν η Λέιλα Ρέινολντς αναλαμβάνει την πρώτη της υπόθεση ανθρωποκτονίας, ξαφνιάζεται από τον θόρυβο που έχει προκληθεί: το θύμα είναι ένας αξιοσέβαστος και γνωστός δικαστής. Πρόκειται για μια υπόθεση που υπερβαίνει την εμπειρία της. Ο κατηγορούμενος όμως, ο Τζακ Μίλμαν, είναι απόλυτος. Θέλει εκείνη και μόνο εκείνη για να τον υπερασπιστεί απέναντι στον μέντορα που της δίδαξε τα πάντα: τον σύζυγό της.

Σαν να μην έφτανε αυτό, ο κατηγορούμενος αρνείται να μιλήσει. Πώς μπορεί να αποδείξει την αξία της σε μια δίκη που μοιάζει χαμένη από χέρι;

Δεν έχει το περιθώριο να χάσει. Πρέπει να βρει αδιάσειστα επιχειρήματα. Οι δίκες δεν κερδίζονται πείθοντας τους δικαστές ή τους άλλους δικηγόρους· το παν είναι να στρέψεις με το μέρος σου τους ενόρκους.

Ξαφνικά, η Λέιλα δεν αγωνίζεται μόνο για την ελευθερία του Τζακ, αλλά και για να κρατήσει τα δικά της μυστικά καλά κρυμμένα. Γιατί, όπως λένε, κάθε ιστορία έχει δύο πλευρές.

*Το συναρπαστικό δικαστικό θρίλερ
πίσω από τη δεύτερη σεζόν της επιτυχημένης σειράς
Presumed Innocent.*